

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614201768
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6614201768.6

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudcom Mgr. Petrom Strakom v právnej veci žalobcu R. C. F.E..D.. C.: XXXXXXXX, F. F. B.K. XXXX/Xb, XXX XX P. X, O. Č. E. právne zastúpený U.. P. F., R. F. F. P. XX, V. P. Ž. L. W., O.. XX.X.XXXX, Č. XXXX/X, E. F., F. E., zastúpený U.. P. F.M., R. F. F. L. X, G. o zaplatenie 137 401,423 CZK s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť 93 437,79 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,08 % ročne od 09.02.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 115,74 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 358,02 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa domáhal svojou žalobou zaplatenia 137 401,42 CZK s príslušenstvom 12 % p.a. úrokom z úveru zo sumy 91 337,67 CZK od 21.7.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania 9 % p.a. zo sumy 91 827,67 CZK od 21.7.2010 do zaplatenia, úrokom z úveru 12 % p.a. zo sumy 45 475,75 CZK od 21.4.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania 9 % p.a. zo sumy 45 573,75 CZK od 21.4.2010 až do zaplatenia, úrok z omeškania z nesplatených splátok zo splatnosti úveru vo výške 362,05 CZK a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že žalovaný dňa 4.10.2007 uzavrel zmluvu o úvere č. 3474345813 (ďalej len zmluva 1/) na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 50 000,- CZK s úrokovou sadzbou 12 % p.a. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach vo výške 893,- CZK splatných k 20. dňu každého mesiaca od 20.11.2007 do 20.10.2014. Žalovaný dňa 10.10.2007 uzavrel zmluvu o úvere č. 34747506893 (ďalej len zmluva 2/) na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 50 000,- CZK s úrokovou sadzbou 12 % p.a. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach vo výške 891,- CZK splatných k 20. dňu každého mesiaca od 20.11.2007 do 20.10.2014. Žalovaný dňa 21.11.2007 uzavrel zmluvu o úvere č. 3728372863 (ďalej len zmluva 3/) na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 50 000,- CZK s úrokovou sadzbou 12 % p.a. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach vo výške 888,- CZK splatných k 20. dňu každého mesiaca od 20.12.2007 do 20.11.2014. V zmluvách bolo dojednané, že v prípade ak žalovaný je v omeškaní s úhradou jednej splátky dlhšou ako 3 mesiace alebo so splatením viac ako dvoch splátok v dohodnutej lehote je žalobca oprávnený požadovať splatenie celej sumy. Žalovaný porušil povinnosť splácať úvery včas, pričom zmluva 1/ sa stala splatnou 20.7.2010. Zmluva 2/ sa stala splatnou 20.7.2010 a zmluva 3/ sa stala splatnou 20.4.2010. Ku dňu splatnosti úveru zo zmluvy 1/ bolo žalovaný povinný zaplatiť 40 118,15 CZK, ku dňu splatnosti úveru zo zmluvy 2/ bol žalovaný povinný zaplatiť sumu 45 219,52 CZK, ku dňu splatnosti úveru zo zmluvy 3/ bol žalovaný povinný zaplatiť sumu 45 475,75 CZK. Na základe toho, že zmluva 1/, 2/, 3/ splatnosťou úveru nezaniká a trvá až do uhradenia celého zostatku úveru žiadal žalobca priznanie dohodnutých úrokov z poskytnutého úveru zo zmluvy 1/ vo výške 12 % p.a. od 21.7.2010 do zaplatenia a priznanie zákonných úrokov z omeškania podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. od 18.5.2010 až do zaplatenia vo výške 9 % p.a. Zo zmluvy 2/ žiadal žalobca priznať úrok vo výške 12 % od 21.7.2010 až do zaplatenia a zákonný

úrok z omeškania vo výške 10 % p.a. od 21.7.2010 až do zaplattenia. Zo zmluvy 3/ žiadal žalobca priznať úrok vo výške 12 % p.a. od 21.4.2010 až do zaplattenia a priznanie zákonného úroku z omeškania vo výške 9 % p.a. od 21.4.2010 až do zaplattenia. Žalobca žiadal priznať zostatok neuhradených poplatkov vo výške 245,- CZK zo zmluvy 1/, zostatok neuhradených poplatkov vo výške 245,- CZK zo zmluvy 2/ a zostatok neuhradených poplatkov vo výške 98,- CZK zo zmluvy 3/, t.j. celkovo výške 490,- CZK. Zároveň žiadal priznať zákonný úrok z omeškania vypočítaný rovnako ako úrok z omeškania pri zmluve 1/ 9 % p.a. Zároveň žalobca žiadal uhradiť pripočítané úroky z omeškania splátok z úveru, neuhradenie, ktorých malo za následok splatnosť z úveru. V prípade zmluvy 1/ sa jednalo o 185,84 CZK, v prípade zmluvy 2/ sumu 127,81 CZK a v prípade zmluvy 3/ sumu 48,40 CZK, t.j. dokopy sumu 362,05 CZK. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.9.2010 postúpil právny predchodca žalobcu pohľadávky zo zmlúv 1/, 2/, 3/ na žalobcu, pričom zmluva nadobudla účinnosť vo vzťahu k zmluve 1/, 2/ 1.4.2011 a k zmluve 3/ 1.2.2011.

Žalobca pred vydaním platobného rozkazu zmenil svoj návrh v časti žalovaných zákonných úrokov tak, že žiadal o priznanie zákonných úrokov z omeškania v zmysle Nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Zb. úrok z omeškania vo výške 7,75 % p.a. zo sumy 91 827,67 CZK od 21.7.2010 do zaplattenia a úrok z omeškania 8 % p.a. zo sumy 45 573,75 CZK od 21.4.2010 do zaplattenia.

Súd vydal vo veci platobný rozkaz zo dňa 30.10.2013, ktorý návrhu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, ktorým vzniesol námietku premlčania jednotlivých splátok predchádzajúcich v premlčacej lehote od podania návrhu.

Žalobca k námietke premlčania uviedol, že nakoľko úver zo zmluvy 1/, 2/ sa stal splatný 20.7.2010 a úver zo zmluvy 3/ sa stal splatný 20.4.2010 nedošlo k premlčaniu, nakoľko žalobca nežaluje jednotlivé splátky úveru, ale celý zosplatený úver.

Žalovaný uviedol vo svojich vyjadreniach, že podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 321/2001 Z. z. zmluva 1/ 2/ 3/ obsahuje RPNM 13,17 % , do ktorej neboli zarátané celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, t.j. náklady na vedenie osobného účtu v sume 69 CZK, pričom v zmysle § 6 zákona 321/2001 Zb. sa považuje úver úročený vo výške diskontnej sadzby a ustanovenia o poplatkoch sú neplatné. Z uvedených dôvod žalovaný nebol v omeškani v jednotlivých splátok a preto banka nemohla požadovať splatenie celého úveru s príslušenstvom. Banka žalovanému nikdy neoznámila výšku sumy, ktorú požaduje pri zosplatení úverov a preto nemá nárok na úroky z omeškania od 21.7.2010 a 21.4.2010. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa zákona č. 97/1963 Zb. § 9 ods. 3 má žalovaný nárok na ochranu podľa slovenského práva, nakoľko zákon č. 321/2001 Zb. poskytuje menšiu ochranu než sa spravuje slovenským zákonom. Z uvedeného dôvodu je tento úver bez poplatkov a bez úrokov podľa zákona č. 258/2001 Z. z. V tejto súvislosti žalovaný poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/127/2013.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa a prečítaním žiadosti o poskytnutie úverového produktu na č.l. 5, Sadzobníka Českej spořitelne, a.s. na č.l. 6-7, Zmluvy o úvere na č.l. 8-9, zmluvy č. 3474345813 na č.l. 8-9, pokladničný doklad zo dňa 4.10.2007 na č.l. 10, príkazu k úhrade 1 000 CZK zo dňa 04.10.2007 na druhej č.l. 10, žiadosti o poskytnutie úverového produktu na č.l. 11, Zmluvy o úvere č. 34706893 na č.l. 12-13, pokladničného doklad na č.l. 14, Sadzobníka Českej spořitelni, a.s. na č.l. 15-17, žiadosti o poskytnutie úveru na č.l. 18 zo dňa 21.11.2007, Zmluva o úvere č. 3728372863 na č.l. 19-20, pokladničný doklad č. 21, výzvy s výstrahou k úhrade dlžnej čiastky na úverovom účte na č.l. 22 zo dňa 10.03.2010, výzvy s výstrahou k úhrade dlžnej čiastky na úverovom účte zo dňa 09.06.2010 na č.l. 23, výzvy s výstrahou k úhrade dlžnej čiastky na úverovom účte zo dňa 9.6.2010 na č.l. 24, Zmluvy o postúpení pohľadávok na č.l. 25-34, podklady pre súdne konanie týkajúce sa úveru č. 3728372863 na č.l. 35-38, oznámenie o postúpení pohľadávky na č.l. 39 zo dňa 15.02.2011, podklady pre súdne konanie na č.l. 40-43 pre úver 3474345813, podklady pre súdne konanie na č.l. 44-47 pre úver č. 3474706893, oznámenie o postúpení pohľadávky na č.l. 48 zo dňa 14.04.2011, oznámenie o postúpení pohľadávky na č.l. 49 o dňa 14.04.2011, výpis z Obchodného registra Mestského súdu v Prahe, oddiel C vložka 162949 na č.l. 50, Všeobecných obchodných podmienok Českej spořitelny a.s. na č.l. 58-71, kalkulačky na č.l. 111a, výsluchom žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav.

Právny predchodca žalobcu uzatvoril zo žalovaným dňa 4.10.2007 Zmluvu o úvere č. 3474345813 (označenú aj ako zmluva 1/). Zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. českého Obchodného zákonníka. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 50 000,- CZK. Žalovaný sa zaviazal splácať úver splátkami vo výške 893 CZK vždy k 20. dňu každého mesiaca, pričom prvá splátka mala byť zaplattená dňa 20.11.2007 a posledná splátka 20.10.2014. Podľa čl. 9 Zmluvy 1/ bol právny predchodca oprávnený požadovať zaplattenie celého zostatku úveru s príslušenstvom v prípade ak žalovaný bol v omeškani zo splatením jednej splátky po dobu dlhšiu než 3 mesiace alebo so splatením viac než dvoch splátok v dohodnutej lehote. Podľa čl. 10 bola dojednaná úroková sadzba vo výške 12 % p.a. Podľa

č.l. 12 zmluvy sa žalovaný zaviazal zaplatiť banke okrem iných aj cenu za prácu úverového účtu vo výške 49,- CZK za každý začatý kalendárny mesiac. Podľa čl. 13 zmluvy činila RPNM 13,17 %. Náklady zahrnuté v tejto sadzbe boli úroky z úveru, cena za posúdenie a vyhodnotenie žiadosti o úver a platby za poistenie úveru životného poistenia.

Súd zistil z pokladničného dokladu a Príkazu k úhrade (č.l.10), že žalovaný dňa 4.10.2007 čerpal ako hotovosť z úveru 49 000,- CZK a 1 000,- CZK zaslal na účet č. 1862933183/0800.

Právny predchodca žalobcu uzatvoril zo žalovaným dňa 10.10.2007 Zmluvu o úvere č. 3474706893 (označenú aj ako zmluva 2/). Zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. českého Obchodného zákonníka. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 50 000,- CZK. Žalovaný sa zaviazal splácať úver splátkami vo výške 891 CZK vždy k 20. dňu každého mesiaca, pričom prvá splátka mala byť zaplatená dňa 20.11.2007 a posledná splátka 20.10.2014. Podľa čl. 9 Zmluvy 2/ bol právny predchodca oprávnený požadovať zapltenie celého zostatku úveru s príslušenstvom v prípade ak žalovaný bol v omeškani z splatením jednej splátky po dobu dlhšiu než 3 mesiace alebo so splatením viac než dvoch splátok v dohodnutej lehote. Podľa čl. 10 bola dojednaná úroková sadzba vo výške 12 % p.a. Podľa č.l. 12 zmluvy sa žalovaný zaviazal zaplatiť banke okrem iných aj cenu za prácu úverového účtu vo výške 49,- CZK za každý začatý kalendárny mesiac. Podľa čl. 13 zmluvy činila RPNM 13,17 %. Náklady zahrnuté v tejto sadzbe boli úroky z úveru, cena za posúdenie a vyhodnotenie žiadosti o úver a platby za poistenie úveru životného poistenia.

Súd zistil z pokladničného dokladu, že žalovaný dňa 10.10.2007 čerpal ako hotovosť z úveru 50 000,- CZK.

Právny predchodca žalobcu uzatvoril zo žalovaným dňa 21.11.2007 Zmluvu o úvere č. 3728372863 (označenú aj ako zmluva 3/). Zmluva bola uzavretá podľa § 497 a nasl. českého Obchodného zákonníka. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 50 000,- CZK. Žalovaný sa zaviazal splácať úver splátkami vo výške 888 CZK vždy k 20. dňu každého mesiaca, pričom prvá splátka mala byť zaplatená dňa 20.12.2007 a posledná splátka 20.11.2014. Podľa čl. 9 Zmluvy 3/ bol právny predchodca oprávnený požadovať zapltenie celého zostatku úveru s príslušenstvom v prípade ak žalovaný bol v omeškani z splatením jednej splátky po dobu dlhšiu než 3 mesiace alebo so splatením viac než dvoch splátok v dohodnutej lehote. Podľa čl. 10 bola dojednaná úroková sadzba vo výške 12 % p.a. Podľa č.l. 12 zmluvy sa žalovaný zaviazal zaplatiť banke okrem iných aj cenu za prácu úverového účtu vo výške 49,- CZK za každý začatý kalendárny mesiac. Podľa čl. 13 zmluvy činila RPNM 13,17 %. Náklady zahrnuté v tejto sadzbe boli úroky z úveru, cena za posúdenie a vyhodnotenie žiadosti o úver a platby za poistenie úveru životného poistenia.

Súd zistil z pokladničného dokladu (č.l. 21), že žalovaný dňa 21.11.2007 čerpal ako hotovosť z úveru 50 000,- CZK, pričom rukou je dopísané k vytlačenému textu 50 000,- CZK mínus 30 000,- CZK a v pokladničnom doklade je uvedené vyplatenie 20 000,- CZK, t.j. počet bankoviek v hodnote 1 000,- CZK, t.j. v hodnote 20 000,- CZK. Z uvedeného dôkazu preto súd zistil, že žalovanému bolo z úverového účtu vyplatených len 20 000,- CZK.

Súd zistil z výzvy s výstrahou k úhrade dlžnej čiastky na úverovom účte (č.l.22), že žalovaný bol vyzvaný k úhrade 2 762,- CZK najneskôr do 19.4.2010 pod hrozbou splatnosti celého úveru č. 3728372863.

Súd zistil z výzvy s výstrahou k úhrade dlžnej čiastky na úverovom účte (č.l.23), že žalovaný bol vyzvaný k úhrade 2 826,- CZK najneskôr do 19.7.2010 pod hrozbou splatnosti celého úveru č. 3474345813.

Súd zistil z výzvy s výstrahou k úhrade dlžnej čiastky na úverovom účte (č.l.24), že žalovaný bol vyzvaný k úhrade 1 978,- CZK najneskôr do 19.7.2010 pod hrozbou splatnosti celého úveru č. 3474706893.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávky súd zistil, že právny predchodca žalobcu Česká spořitelna a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ: 45244782 uzavrel so žalobcom dňa 15.9.2010 Zmluvu o postúpení pohľadávok (na č.l. 25), predmetom ktorej boli pohľadávky voči žalovanému z úveru č. 3728372863 vo výške 53 597,98 CZK, úveru č. 3474706893 vo výške 52 638,92 CZK, úveru č. 3474345813 vo výške 53 735,83 Eur.

Z prehľadu výpisu z účtu č. 3728372863 označeného ako podklady pre súdne konanie (na č.l. 35-38) súd zistil, že právny predchodca žalobcu si zo zaplatenej sumy od žalovaného si uplatnil cenu za prejednanie úveru 400,- CZK a cenu za vedenie účtu v celkovej výške $30 \times 49 = 1\,470,-$ CZK, cena za upomienku č. 1, 2. činila 300,- CZK. Žalovaný pri úvere č. 3728372863 dokopy zaplatil 24 859,71 CZK.

Z prehľadu výpisu z účtu č. 3474706893 označeného ako podklady pre súdne konanie (na č.l. 44-47) súd zistil, že právny predchodca žalobcu si zo zaplatenej sumy od žalovaného si uplatnil cenu za prejednanie úveru 400,- CZK a cenu za vedenie účtu v celkovej výške $30 \times 49 = 1\,470,-$ CZK, cena za upomienku č. 1., 2., 3 činila 300,- CZK. Žalovaný pri úvere č. 3474706893 dokopy zaplatil 22 389,14 CZK.

Z prehľadu výpisu z účtu č. 3474345813 označeného ako podklady pre súdne konanie (na č.l. 40-43) súd zistil, že právny predchodca žalobcu si zo zaplatenej sumy od žalovaného si uplatnil cenu za prejednanie

úveru 400,- CZK a cenu za vedenie účtu v celkovej výške $30 \times 49 = 1\,470,-$ CZK, cena za upomienku č. 1., 2., 3. činila 300,- CZK. Žalovaný pri úvere č. 3474345813 dokopy zaplatil 26 776,- CZK.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 15.2.2011 súd zistil (na č.l. 39), že pohľadávka z úveru č. 3728372863 vo výške 53 597,97 CZK bola k 1.2.2011 postúpená na žalobcu.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 14.4.2011 súd zistil (na č.l. 48), že pohľadávka z úveru č. 3474345813 vo výške 53 735,62 CZK bola k 1.2.2011 postúpená na žalobcu.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 14.4.2011 súd zistil (na č.l. 49), že pohľadávka z úveru č. 3474706893 vo výške 52 638,91 CZK bola k 1.2.2011 postúpená na žalobcu.

Z výpisu z Obchodného registra vedeného Mestským súdom v Prahe oddiel C, položka 162949 (na č.l. 50) súd zistil že žalobca je právnická osoba registrovaná v Českej republike.

Zo Všeobecných obchodných podmienok Českej sporiteľne a.s. (na č.l. 58-70) v čl. 39 súd zistil, že právne vzťahy medzi bankou a žalovaným sa riadia právnym poriadkom Českej republiky.

Z prepočtu kalkulačky RPNM (na č. l. 111a súd zistil), že pri poskytnutom úvere 50 000,- CZK v počte splátok 84 pri výške splátky 891,80 CZK poplatku za uzavretie zmluvy 400,- CZK a ďalších nákladov spojených s čerpaním úveru vo výške 49 CZK činí RPNM 15,4 %.

Podľa Článku 1 bod 1. Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach toto nariadenie sa uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatní sa najmä na daňové, colné a správne veci.

Podľa Článku 15 bod 1. písm. b) citovaného nariadenia vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej medzi spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5. ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach.

Podľa Článku 16 bod 2. citovaného nariadenia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa Čl. 1 bod 1. Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky „Rímsky dohovor“ (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 474/2006)) ustanovenia tohto dohovoru sa uplatnia na zmluvné záväzky vo veciach s medzinárodným prvkom.

Podľa Čl. 2 právny poriadok určený podľa tohto dohovoru sa uplatní bez ohľadu na to, či je alebo nie je právnym poriadkom zmluvného štátu.

Podľa Čl. 3 bod 1. zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť výslovná alebo musí dostatočne spoľahlivo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci zmluvy si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Podľa Čl. 5 bod 1. tento článok sa uplatní na zmluvy, ktorých predmetom je dodávka tovaru alebo poskytnutie služieb osobe („spotrebiteľ“) na účel, ktorý nemožno považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, ako aj na zmluvu o poskytnutí úveru na tento účel.

Podľa Čl. 7 ods. 2, 5 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2. Medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Podľa § 497 Zák. č. 513/1991 Sb. Obchodného zákoníka (ďalej ObZ) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) prvá veta Zák. č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach dohodnutia spotrebiteľského úveru pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom poskytnutie peňažných prostriedkov, alebo odložená platba napríklad vo forme úveru, pôžičky, alebo kúpe prenajatej veci za ktoré je spotrebiteľ povinný platiť.

Podľa § 4 ods. 1, 2 citovaného zákona zmluva v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver, musí byť uzavretá písomne. Jedno vyhotovenie zmluvy musí obdržať spotrebiteľ. Zmluva v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver musí obsahovať taktiež a) stanovenie ročnej percentuálnej sadzby nákladov na spotrebiteľský úver spôsobom uvedeným v prílohe tohto zákona, b) stanovenie podmienok za ktorých môže byť ročná percentuálna sadzba nákladov na spotrebiteľský úver upravená a ktorá nesmie byť

závislá iba na vóli veriteľa, c) stanovenie maximálnej výšky spotrebiteľského úveru, stanovenie výšky jednotlivých splátok, ich počtu a presného časového rozvrhnutia, d) stanovenie jednotlivých platieb vrátane tých, ktoré sú uvedené v § písm. a) § 2 písm. a) v bodoch 1 až 5, ak budú platené spolu so spotrebiteľským úverom; pokiaľ jednotlivé platby nie je možné presne stanoviť musí byť uvedený spôsob ich výpočtu, e) záväzok veriteľa informovať spotrebiteľa v priebehu plnenia zmluvy o všetkých zmenách ročnej percentuálnej sadzby nákladov na spotrebiteľský úver, f) u zmlúv v ktorých sa dojednáva kúpa prenajatej veci, výška spotrebiteľského úveru, g) ustanovenie o práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred stanovenou lehotou (§ 11), h) podmienky za ktorých je možné predčasne ukončiť zmluvný vzťah, i) spôsob platenia.

Podľa § 6 citovaného zákona pokiaľ nespĺňa zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru náležitosti uvedené v § 4, považuje sa spotrebiteľský úver za úver úročený vo výške diskontnej sadzby platnej v dobe uzatvorenia zmluvy, v ktorej bol dojednaný spotrebiteľský úver, uverejnený pre príslušné obdobie Českou národnou bankou; dojednania o iných platbách na spotrebiteľský úver sa stávajú neplatnými, to všetko s účinnosťou odo dňa, kedy spotrebiteľ túto skutočnosť uplatnil u spotrebiteľa.

Podľa § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodní zákonník (ďalej len „ObZ“) časť obsahu zmluvy možno určiť aj s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na ich obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo v návrhu priložené.

Podľa § 365 ods. 1 ObZ dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, kedy záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškaní s plnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úroku z omeškania, je dlžník povinný zaplatiť z nezaplatenej čiastky úroky z omeškania určené v zmluve, inak určené predpismi práva občianskeho.

Podľa § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Sb. Ak ide o plnenie peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka vedľa plnenia úroky z omeškania, ak nie je povinný platiť podľa tohto zákona poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatok z omeškania stanoví vykonávací predpis.

Podľa § 544 ods. 1, 2 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 39 OZ

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 503 ods. 1 prvá veta, ods. 2 zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota pre vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia než rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V dobe, keď má byť vrátený zbytok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné i úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 506 ObZ ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa čl. 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb. výška úroku z omeškania odpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou pre posledný deň kalendárneho polroka, ktorý predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšený o sedem percentuálnych bodov.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákonov, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Súd posudzoval vec v súlade s článkom 1 bod 1. Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, pričom jeho právomoc a príslušnosť bola určená v súlade s článkom 15 písm. b), článkom 16 bod 2 predmetného nariadenia. Podľa čl. 3 bod 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky „Rímsky dohovor“, súd aplikoval na predmetnú právnu vec český právny poriadok, pretože právne vzťahy medzi navrhovateľom a odporcom sa podľa bodu 1 Všeobecných obchodných podmienok riadia právnym poriadkom Českej republiky.

Z vyššie uvedeného dôvodu sa súd nestotožňuje s právnym názorom žalovaného, ktorý zároveň poukazoval na rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/127/2013, podľa ktorého mal súd aplikovať § 9 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. a uprednostniť aplikáciu slovenského zákona č. 258/2001 Z. z., ktorý je pre spotrebiteľa výhodnejší než český zákon 321/2001 Zb. Súd poukazuje na to, že podľa čl. 7 ods. 2 majú právne záväzné akty Európskej únie prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky (čo sa vzťahuje na nariadenia Rady (ES) č. 44/2001) a teda aj pred aplikáciou zákona č. 97/1963 Zb., čo platí aj pre medzinárodné zmluvy podľa čl. 7 ods. 5 v prípade aplikácie Rímskeho dohovoru z uvedeného preto súd neprihliadal pri rozhodovaní na túto argumentáciu. Súd sa taktiež nestotožnil so žalovaného námietkou premlčania, nakoľko došlo k zosplatneniu úveru dňa 20.04.2010 a 20.07.2010, ktoré si uplatňoval žalobca. Žaloba bola podaná dňa 28.02.2013, t. j. pred uplynutím všeobecnej premlčacej lehoty podľa § 101 OZ.

Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Na platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje písomná forma. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje tiež náležitosti podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 321/2001 Zb. o niektorých podmienkach dohodnutia spotrebiteľského úveru ako sú citované vyššie v tomto rozsudku.

Práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vzájomné (synalagmatické), z čoho vyplýva, že každý z účastníkov je povinný plniť, teda obe strany sú si navzájom dlžníkmi a veriteľmi, pričom pri týchto záväzkoch existuje nielen vzájomnosť práva povinnosti ale aj vzájomná podmienenosť plnenia, čo znamená, že plnenia sa môže domáhať len ten účastník záväzkového vzťahu, ktorý už sám dlh splnil, alebo preukázateľne je pripravený ho splniť.

Súd pri svojom rozhodovaní v konaní mal preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému tri úvery v celkovej výške 150.000,- CZK za dojednaných podmienok (ako vyplynulo z čiastkových skutkových zistení súdu uvedených vyššie). Súd vyhodnotil na základe vykonaného dokazovania, že právny predchodca žalobcu nezapočítal do výpočtu RPNM v Zmluvu o úvere č. 3474345813, Zmluvu o úvere č. 3474706893, Zmluvu o úvere č. 3728372863 uvedenú v článkoch 13 vo výške 13,17% ďalšie platby, ktoré si uplatňoval za vedenie úverového účtu vo výške 49 CZK. Tento záver vyplýva zo žalovaným predloženého dokumentu Prepočtu kalkulačky RPNM, kde súd zistil, že pri poskytnutom úvere 50 000,- CZK v počte splátok 84 pri výške splátky 891,80 CZK poplatku za uzavretie zmluvy 400,- CZK a ďalších nákladov spojených s čerpaním úveru vo výške 49 CZK činí RPNM 15,4 %. Tento záver však vyplýva preukázateľne zároveň zo znenia čl. 13 a čl. 12. Zmluvu o úvere č. 3474345813, Zmluvu o úvere č. 3474706893, Zmluvu o úvere č. 3728372863 (pozn. súdu: tieto články sú v zmluvách identické), podľa ktorých v RPNM sú zahrnuté citácia z čl. 13: „...úroky z úveru a cena za posúdenie a vyhodnotenie žiadosti o úver vo výške stanovenej touto Zmluvou o úvere príp. tiež platby poistenia úverového životného poistenia...“ Z čl. 12 vyplýva žalovaný sa zaviazal okrem iného na platenie ceny za správu a vedenie úverového účtu vo výške 49,- CZK za každý započatý kalendárny mesiac. Súd má zato, že podľa § 4 ods. písm. a) zákona č. 321/2001 Sb. je obligatórnou súčasťou spotrebiteľského úveru stanovenie RPNM. Pojem slova náklady sa okrem iného rozumie podľa slovníka českého jazyka peňažité výdaje, útraty, výlohy, investície. Súd má zato na základe gramatického výkladu slova náklady, že akýkoľvek výdaj, ktorý má spotrebiteľ, ktorý hradí veriteľovi je nákladom. Keďže súd zistil, že táto čiastka výdaju absentuje vo výpočte RPNM, je takéto dojednanie neplatné podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb., nakoľko odporuje zákonu. Z uvedených dôvodov mal súd zato, že predmetné zmluvy neobsahujú v dôsledku nesprávneho uvedenia RPNM, ktoré je podľa súdu neplatné náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 321/2001 Sb. Táto situácia má následok, ktorý je uvedený v dispozícii § 6 zákona č. 321/2001 Sb., t. j. spotrebiteľský úver sa považuje za úver úročený vo výške diskontnej sadzby Českej národnej banky platnej v dobe uzavretia zmluvy a iné dojednania o platbách za spotrebiteľský úver sa stávajú neplatnými. Tieto účinky podľa § 6 zákona č. 321/2001 Sb. sú však účinné len odo dňa, kedy spotrebiteľ túto skutočnosť uplatnil u veriteľa. Žalovaný túto skutočnosť uviedol voči žalobcovi prvýkrát až podaním doručeným dňa 26.09.2014. Od tohto dňa má súd zato, že žalobca sa mal možnosť s týmto oboznámiť, preto nastali uvedené účinky.

Súd nepriznal žalobcovi náklady, ktoré si uplatňoval voči žalovanému a to poplatok za vedenie úverového účtu a poplatky za upomienky. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok nemeckého Spolkového súdneho dvora z 7.6.2011 sp. zn. XI ZR 388/10 s ktorého závermi sa stotožňuje. V predmetnom rozsudku bolo rozhodnuté, že poplatok za vedenie úverového účtu podlieha súdnej kontrole a je neprijateľnou podmienkou. Tento poplatok je súčasťou formulárových zmlúv, ktoré banka používa. Vedenie úverového účtu je v záujme banky. Úverový účet tak vykonáva zúčtovaciu funkciu, lebo banka vo svojom záujme musí kontrolovať stav klientových záväzkov a ich plnenie. Takáto neprijateľnosť podmienky vyplýva zo

smernice Rady 93/13/EHS. Súd je toho názoru, že rovnako v prípade zmlúv právneho predchodcu žalobcu je poplatok za správu a vedenie úverového účtu vo výške 49,- CZK súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú nemá možnosť žalovaný ovplyvniť. Úverový účet je takisto vedený v záujme právneho predchodcu žalobcu - banky. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-168/00 Simone Leitner proti TUI Deutschland GmbH & CO. KG, súd uviedol, že pri ustanoveniach transponovaných zo smernice, rozdiely vo vnútroštátnych predpisoch alebo súdnej praxi v členských štátoch Európskej únie by mohli viesť k narušeniu hospodárskej súťaže medzi subjektmi so sídlom v rôznych členských štátoch. Aj by preto vo veci poplatku za vedenie úverového účtu bolo možné ho vyberať v Českej republike, no zakázané v Nemecku, došlo by k narušeniu hospodárskej súťaže. Súd preto s poukazom na čl. 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS vyhodnotil uvedenú podmienku ako nekalú a nepriznal jej právny účinok. Súd taktiež vyhodnotil, že náklady, ktoré si uplatňoval žalobca ako sú náklady za 1. upomienku, 2. upomienku, 3. upomienku 300,- CZK, značne prevyšujú súdom odhadované poštové náklady (cca v súčasnosti 15,- CZK pri doporučenej zásielke). Zo samotných prehľadov histórie účtov predložených žalobcom na čl. 35-38, čl. 40-43, čl. 44-47 vyplýva, že žalobca si zároveň uplatňoval popri náklade na každú upomienku „cenu za odoslanú upomienku“ 9,50 CZK. Súd má zato, že uplatňované majú náklady v hodnote 300,- CZK tak popri cene na odoslanie majú charakter zmluvnej pokuty, ktorá však nebola so žalovaným písomne dojednaná podľa § 544 OZ, preto ju súd považoval za neplatnú podľa § 39 OZ.

Na základe vyššie uvedeného súd pri Zmluve o úvere č. 3728372863 neprihliadal na sumy vyúčtované za vedenie úverového účtu vo výške 49,- CZK a súm za 1. a 2. upomienku. Z poskytnutého úveru 50 000,- CZK tak ako ju uviedol žalobca v prehľade v súdnom podklade na čl. 35 až 38, žalovaný spochybnil poskytnutie celej sumy právnym predchodcom žalobcu žalovanému. Písomný dôkaz o čerpaní úveru na čl. 1. 21 na rozdiel od ostatných dvoch úveroch, podľa súdu skutočne preukazuje, že žalovaný čerpal a bolo mu poskytnutých reálne len 20 000,- CZK. Tento záver súdu vyplýva z „Pokladniho dokladu“, z ktorého je zrejmé, že bolo vyplatených 20 kusov 1 000,- CZK bankoviek. Súd z prehľadu na čl. 1. 35 až 38 mal preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 24 859,71 CZK. Súd vychádzal zo zmluvných podmienkach na základe, ktorých bol dojednaný úver 12% za obdobie od 21.11.2007 za obdobie prvého čerpania, čo potvrdzuje aj dokument Čerpanie úveru na čl. 1. 21 (avšak len vo výške 20 000,- CZK) a splatnosť úveru dňa 20.11.2014 (Zmluvu o úvere č. 3728372863 na čl. 19). Dojednaný úrok tak predstavuje sumu za 7 rokov vo výške 16 800,- CZK. Súd odpočítal z dlžnej sumy aj sumy uhradené žalovaným na vedenie úverového účtu 1470,- CZK (30 x 49 = 1470,-CZK) a sumu 4 200,- CZK (14 x 300 = 4200,-) za upomienky. Žalovaný uhradil sumu 24 859,71 CZK (v tejto sume je už zahrnutá platba na sumy za vedenie úverového účtu 1470,- CZK a upomienky 4 200,- CZK). Žalovaný mal tak uhradiť celkovo sumu 37 200,- CZK (t. j. istinu skutočne poskytnutého úveru 20 000,- CZK a úrok za 7 rokov 16 800,- CZK, poplatok za poskytnutie úver 400,- CZK). Po odpočítaní sumy, ktorú mal uhradiť a uhradil žalovaný, tak suma, ktorú je dlžný z tohto úveru predstavuje sumu 12 340,29 CZK.

Pri Zmluve o úvere č. 3474345813, súd neprihliadal na sumy vyúčtované za vedenie úverového účtu vo výške 49,- CZK a súm za 1., 2., 3. upomienku. Zo zosplatennej sumy 46 118,15 CZK tak ako ju uviedol žalobca v prehľade v súdnom podklade na čl. 40 až 43, tak súd odpočítal 1666,- CZK (34 x 49 = 1666,-) a sumu 5 100,- CZK (17 x 300 = 5100,-). Zosplatená suma tak predstavovala sumu vo výške 39 352,15 CZK.

Pri Zmluve o úvere č. 3474706893, súd neprihliadal na sumy vyúčtované za vedenie úverového účtu vo výške 49,- CZK a súm za 1., 2., 3. upomienku. Zo zosplatennej sumy 45 219,52 CZK tak ako ju uviedol žalobca v prehľade v súdnom podklade na čl. 44 až 47, tak súd odpočítal 1666,- CZK (34 x 49 = 1666,-) a sumu 5 100,- CZK (17 x 300 = 5100,-). Zosplatená suma tak predstavovala sumu vo výške 38 453,52CZK.

Takto súd určil dlžnú sumu v celkovej výške 90 145,96 CZK (12 340,29 + 39 352,15 + 38 453,52). Vo zvyšku žalobcom uplatnenej sumy súd žalobu zamietol, z vyššie uvedených dôvodov, nakoľko neboli odôvodnené voči žalovanému.

Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený riadny úrok z úveru 12% p. a. od 21.07.2010 do zaplatenia, riadny úrok z úveru 12% p. a. od 21.04.2010 do zaplatenia a úroky z omeškania 7,75 % p. a. od 21.07.2010 do zaplatenia, 8% p. a. od 21.04.2010 do zaplatenia, súd žalobu v tejto zamietol. Podľa zistení súdu sa žalovaný v súlade s úverovou zmluvou č. 3474345813 zaviazal vrátiť poskytnutý úver s úrokovou sadzbou 12% p. a. od 20.11.2007 s tým, že splatnosť úveru bola k dátumu zaplatenia poslednej splátky dňa 20.10.2014. Žalovaný v súlade s úverovou zmluvou č. 3728372863 zaviazal vrátiť poskytnutý úver s úrokovou sadzbou 12% p. a. od 20.12.2007 s tým, že splatnosť úveru bola k dátumu zaplatenia poslednej splátky dňa 20.11.2014. Žalovaný v súlade s úverovou zmluvou č. 3474706893 zaviazal vrátiť poskytnutý úver s úrokovou sadzbou 12% p. a. od 20.11.2007 s tým, že splatnosť úveru bola k dátumu zaplatenia poslednej splátky dňa 20.10.2014. Z ustanovenia § 502 a § 503 ObZ vyplýva, že dlžník je povinný na

základe zmluve o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do lehota splatnosti úveru. Na základe uvedeného má žalobca právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do dňa mimoriadnej splatnosti t. j. k 20.04.2010 (v prípade zmluvy č. 3728372863), resp. 20.07.2010 (v prípade zmluvy 3474345813 a 3474706893) s tým, že po tomto termíne už žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru ale len úroku z omeškania podľa § 369 ObZ a preto súd zamietol žalobcovi žalobu v časti zmluvného úroku vo výške 12% p. a. od 21.07.2010 a od 21.04.2010. Žalobca pokiaľ vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy takéto výzvy by súd musel hodnotiť ako nekvalifikované, nakoľko neobsahovali správnu sumu na zaplatenie. Žalovaný sa až rozhodnutím súdu dozvedel sumu, ktorú je povinný zaplatiť, preto sa žalovaný až od nasledujúceho dňa dostal do omeškania, od ktorého súd priznal žalobcovi priznal zákonný úrok.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vedenej v § 142 ods. 2 O. s. p., so zreteľom na to, že žalobca mal vo veci len čiastočný úspech. Žalobca sa domáhal zaplatenia istiny 137 401,42 CZK, súd priznal žalobcovi sumu 93 437,79 CZK, t. j. 68%. Žalovanému tak prislúcha úspech vo veci 32 % (100-68=32%). Čistý úspech žalobcu tak činí 36 % (68-32=36%). Žalobca si uplatnil náhradu za zaplatený súdny poplatok 321,50 Eur, pričom pomer 36% zodpovedá sume 115,74 Eur. Žalobca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za úkony 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. písomné podanie vo veci samej, 3. účasť na pojednávaní dňa 17.10.2014, 4. účasť na pojednávaní dňa 08.02.2016, 5. podanie vyjadrenia k odporu. Základná sadzba za jeden úkon bola vo výške 190,89 Eur, t. j. odmena za 5 úkonov 954,45 Eur. Zároveň si žalobca uplatnil paušálnu náhradu hotových výdavkov k 3 úkonom právnej pomoci v roku 2013 á 7,81 Eur, 1 úkonu v roku 2014 á 8,04 Eur a 1 úkonu v roku 2016 á 8,58 Eur. Celkovo suma úkonov a paušálnej náhrady činí 994,50 Eur. Žalobca si uplatnil náhradu cestovných výdavkov v celkovej sume 332,40, ktorá pozostáva z výdavkov z palivo do osobného motorového vozidla dňa 17.10.2014, vzdialenosť 504 km pri spotrebe 12l/100 km a cene paliva 1,469/ liter (12l x 1,469Eur x 504km/100 km = 88,85 Eur) a opotrebovaní vozidla 0,183 Eur/km vo výške 92,23 Eur. Výdavky dňa 08.02.2016 vo výške 65,92 Eur (12l x 1,09 Eur x 504/100 = 65,92 Eur) a opotrebovanie vozidla 92,23 Eur (0,183 Eur x 504 km = 92,23 Eur. Žalobca si uplatnil náhradu za stratu času v celkovej výške 671,63 Eur, pozostávajúcej z cesty 3 hodiny tam a 3 hodiny naspäť dňa 17.10.2014 od 09.30 hod do 12.30 hod.) a späť od 14:00 do 17:00, pri výpočtovom základe v roku 2014 vo výške 804,- Eur, t. j. 13,40 Eur za každú začatú polhodinu (1/60 výpočtového základu), pričom žalobca si počítal 12 polhodín x 13,40 Eur, čo činí 160,80 Eur. Pokiaľ ide o uplatnenie náhrady za stratu času na pojednávaní dňa 08.02.2016, výpočtový základ bol vo výške 858,- Eur, čiže 14,30 Eur x 12 polhodín, t. j. 171,60 Eur. Súd tak z celkovej uplatnenej náhrady trov konania priznal 36 %, ktoré činili zo sumy 994,50 Eur sumu 358,02 Eur, ktoré súd priznal s odkazom na § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), c), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 vyhláška č. 655/2004 Z. z., § 7 ods.1, 2, 4, 5 zákona č. 283/2002 o cestovných náhradách náhradu, § 1 ods. 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 632/2008 spolu s pomernou časťou súdneho poplatku vo výške 115,74 Eur súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia právneho zástupcovi žalobcu, pričom tieto trovy považoval za potrebné na účelné uplatňovanie práva.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu, príslušenstvo a náhradu trov konania v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c)

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.